

Arrest

nr. 96 055 van 29 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 26 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. COPINSCHI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Kazaks staatsburger van Russische origine. U verklaarde problemen te hebben gehad omwille van uw Russische origine. U verklaarde ook dat uw man, K. J. (...) (o.v. X), problemen heeft gehad omwille van zijn Joodse origine. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan.

Uw man is van Joodse origine. Daardoor werden uw kinderen gepest op school. Soms werd uw oudste dochter (D. (...)) zelfs fysiek aangepakt. U wendde zich tot de directeur, maar zonder blijvend resultaat. U had de indruk dat de situatie verergerde door een meer nationalistische houding onder de bevolking. De situatie werd slechter toen de Israëlische ambassade documenten opstuurde naar de

school waarin stond dat uw dochter in Israël zou gaan studeren. De andere kinderen kregen meer problemen. Soms werd uw zoon niet toegelaten in de klas en opgesloten in het toilet. In april 2011 werden de gas- en elektriciteitstoevoer naar uw woning afgesloten. Toen uw man ging uitzoeken wat er aan de hand was, zeiden de verantwoordelijken dat het lag aan de Joodse origine van uw man. Na twee maanden was de toevoer hersteld. Zelf had u een kraam op de markt. Sinds 2008 werd de huur verhoogd voor u en niet voor de andere marktkramers. Dat kwam door uw Russische origine. In mei 2011 werd u op de markt geslagen toen u water ging halen. Ook dat kwam door uw Russische origine. U hield er schrammen aan uw handen aan over, waardoor uw kinderen erg ongerust waren.

Op 14 augustus 2011 vertrok u met vier kinderen uit Kazakstan. Uw vijfde kind, D. (...), verbleef toen reeds in Israël om er te studeren. Uw man had nog geen visum en zou u later vervoegen. U reisde per vliegtuig naar Frankfurt (Duitsland). Van daar wilde u de trein nemen naar Düsseldorf. Toen u zich vergiste van trein omdat u geen Duits sprak, strandde u in een hotel in Duitsland. Toen raakte u ook de tas kwijt waarin de reispaspoorten van u en de kinderen zaten. Uiteindelijk reisde u verder met een auto naar België.

Op 18 augustus 2011 vroeg u, samen met vier van uw kinderen, asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Op 30 of 32 augustus 2011 vertrok uw dochter F. (...) (o.v. 6.861.949) per vliegtuig naar Israël om er te studeren. Zij had ondertussen haar reispaspoort teruggevonden in haar computertas. Uw man kwam u op 20 september 2011 vervoegen. Sinds uw aankomst in België vernam u nog via een kennis in Duitsland dat in Kazakstan een Joodse advocaat werd vermoord.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielaanvraag baseert op problemen (kinderen gepest op school, huurprijs op de markt verhoogd, incident met u op de markt, gas-en elektriciteitstoevoer afgesloten) omwille van uw Russische origine en de Joodse origine van uw man. Er dient te worden opgemerkt dat deze problemen dezelfde zijn als diegene die uw man aanhaalde ter staving van zijn asielaanvraag. Voor de motivatie hieromtrent wordt dan ook verwezen naar de beslissing van uw man, die hieronder wordt weergegeven:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op etnische problemen omwille van uw Joodse origine en de Russische origine van uw vrouw. Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u en uw vrouw deze problemen kaderden in een sfeer van algemene vervolging van niet-Kazakken in Kazakstan. Zo verklaarde uw vrouw dat er 'veel van zulke gevallen zijn' (CGVS, vrouw, dd. 3/09/2012, p. 7). Ook haalde uw vrouw een geval aan van een schooljongen van Russische origine, uit dezelfde school als uw kinderen, die in 2011 werd doodgeschoten achter de school (CGV, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 5-6). Echter, uw vrouw wist niet eens te vertellen wanneer precies (in welke maand) dit is gebeurd. Verder haalde uw vrouw de moord op een Kazakse jongen aan, doch uw vrouw wist evenmin wanneer dat zou zijn gebeurd (CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 6). Zelf haalde u dan weer de moord op een Oezbeekse schooljongen in Chimkent aan, anderhalf jaar geleden. Doch u weet de precieze datum niet te vertellen. U haalde nog aan dat dergelijk fysiek geweld constant werd getoond op het nieuws en dat meestal niet-Kazakken daarvan het slachtoffer waren (CGVS, man, dd. 12/10/2012, p. 9). Uit de informatie (documenten 1-5) waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier, blijkt echter dat er geen sprake is van veralgemeend geweld tegenover mensen van Russische of Joodse origine in Kazakstan. Bijgevolg is een persoonlijke beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk en kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u concrete bewijsstukken kan voorleggen indien u omwille van etnische vervolging daadwerkelijk niet naar uw land van herkomst kan terugkeren. Welnu, u slaagde er niet in uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Betreffende het afsluiten van de gas-en elektriciteitstoevoer enkele maanden voor uw vertrek omdat u van Joodse origine bent (CGVS dd. 3/09/2012, p. 4-5) dient te worden opgemerkt dat u hiervan niet het minste begin van bewijs voorlegt. Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat u documenten bezat waaruit blijkt dat u alles terug in orde heeft moeten brengen. Echter, u verklaarde dat u deze documenten in Kazakstan heeft achtergelaten. Ondertussen verblijft u reeds meer dan een jaar in België en blijkt u nog geen enkele poging te hebben ondernomen om deze bewijzen te verzamelen. U verklaart dat 'u er niet aan heeft gedacht en u eerder aan andere documenten dacht' (CGVS, man, dd. 12/10/2012, p. 4). U stemde er tijdens uw tweede interview bij het Commissariaat-generaal uiteindelijk mee in deze documenten alsnog naar België te proberen overbrengen en kreeg hiervoor 5 werkdagen de tijd (CGVS, dd. 12/10/2012, p. 4 en 11). Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal echter nog niets ontvangen. Bovendien moet hoe dan ook worden vastgesteld dat dit probleem slechts van tijdelijke aard was. De gas- en elektriciteitstoevoer werden afgesloten niettemin u uw rekeningen betaald had. Na twee maanden, eenmaal u had aangetoond had dat u met alles in orde was, werd de toevoer echter opnieuw hersteld (CGVS, dd. 3/09/2012, p. 5). Dit probleem is dan ook onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd.

Betreffende de opgeslagen huurprijs van het marktkraam van uw vrouw, omdat ze van Russische origine is (CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 4-5), dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen niet overeenkomen met de verklaringen van uw vrouw. Zo verklaarde u dat ze begon aan een huurprijs van 10.000 tenge per maand en dat de huursom groeide tot 100.000 tenge per maand (CGVS, man, dd. 12/10/2012, p. 7). Uw vrouw verklaarde echter dat de verhoging stopte bij 70.000 tenge omdat ze ging klagen. Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal werd uw vrouw gewezen op de tegenstrijdigheid tussen uw beider verklaringen. Hierop heeft uw vrouw, na aarzeling, verklaard dat die verhoging tot 100.000 tenge pas dateert van vlak voor jullie vertrek (CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 4). Dit is echter geen afdoende uitleg. Immers, uw vrouw verklaarde uitdrukkelijk dat de verhoging bij 70.000 tenge was gestopt nadat ze was gaan klagen (CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 4). Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat noch u, noch uw vrouw enig begin van bewijs voorlegt van een voortdurende verhoging van de huurprijs. Uw vrouw verklaarde hierover in eerste instantie, net als u, dat ze de kwitanties niet heeft meegenomen (CGVS, man, dd. 12/10/2012, p. 7; CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 4). In tweede instanties verklaarde uw vrouw echter dat ze geen kwitanties kreeg (CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 4). Het gebrek aan begin van bewijs en de inconsistente verklaringen hierover ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Verder haalde u aan dat uw kinderen op school door medeleerlingen en onderwijzend personeel gepest werden en dat er soms zelfs werd gevochten. Echter, u verklaarde, net als uw vrouw (CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 2 en 5), dat uw kinderen hierdoor geen lichamelijke letsels opliepen, maar er wel morele druk was. Hierbij verklaarde u dat u zich heeft gewend tot de directeur, waarna de kinderen zich beter begonnen te gedragen (CGVS, man, dd. 12/10/2012, p. 2). Hieruit blijkt dat u dus wel degelijk op hulp kon rekenen. Uw vrouw verklaarde wel dat het pesten nadien weer erger werd, doch dat ze zich toen niet opnieuw heeft gewend tot de directeur. Het was namelijk vooral jullie oudste dochter die werd lastiggevallen en op dat moment vernamen jullie dat ze naar Israël kon gaan studeren. Daarom wendde ze zich niet meer tot de directeur om deze problemen aan te klagen (CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 2). Internationale bescherming kan echter slechts worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, wat jullie in dit geval niet aannemelijk maakten.

Daarbij haalde u nog een incident aan in mei (2011) waarbij een Kazakse marktvrouw uw vrouw beledigde op de markt, aan haar haren trok en met water naar uw vrouw gooide omwille van haar origine. Behalve een blauwe plek en pijn aan haar hoofd hield uw vrouw hier geen verwondingen aan over (CGVS, man, dd. 12/10/2012, p. 5-6). Uit uw verklaringen blijkt echter dat dit een alleenstaand feit is geweest. Uw vrouw kreeg verder nooit te maken met een dergelijk incident, al waren er wel beledigingen aan haar adres omwille van haar origine (CGVS, man, dd. 12/10/2012, p. 6). Hoewel deze problemen kunnen getuigen van discriminatie zijn ze niet ernstig genoeg om te kunnen spreken van daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van Subsidiare bescherming.

Voorts verklaarde u dat u problemen had om kindergeld te krijgen. Zo verklaarde u dat ze op het kabinet de helft van het bedrag inhielden. Echter, uit uw verklaringen blijkt dat niet enkel u, als Jood, dergelijke problemen had, maar dat ook Tataren, Russen én Kazakken deze problemen kenden (CGVS, dd. 12/10/2012, p. 4). Dit getuigt van veralgemeende corruptie in uw land, zoals u ook aangaf (CGVS, dd. 12/10/2012, p. 4), doch is niet ernstig genoeg om te kunnen spreken van daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van Subsidiare bescherming.

Ten slotte, in verband met de problemen van Joden in Kazakstan sinds uw vertrek uit uw land, haalde u een moord aan op een Joodse advocaat, Kemer, waarover u vernam via een vriend in Duitsland (CGVS, dd. 03/09/2012, p. 6-7). Er dient echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte dat deze moord verband houdt met uw eigen problemen. U brengt ook geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst hetzelfde lot te wachten zou staan.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in het kader van uw asielaanvraag niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van Subsidiare bescherming.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielaanvraag (uw reispas met visum, treintickets, uw geboorteakte met apostille, huwelijksakte met apostille, uw rijbewijs, uw identiteitskaart, de geboorteaktes van uw vijf kinderen en van uw vrouw, uw militair boekje, twee vaderschapsaktes, de overlijdensaktes van uw beide ouders, registratie van de geboorte van uw moeder, attest van de ouders van uw moeder, vragenlijst van uw vader ivm zijn werk, het paspoort van de moeder van uw moeder, de huwelijksakte van uw ouders, de werkboekjes van uw ouders en de toelatingsdossiers van uw dochters om te mogen studeren in Israël) kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. Al deze

documenten hebben betrekking op de identiteit van u en uw familieleden, op de studie van uw dochters, op uw reisroute of op de levensloop en werkplaatsen van uw ouders en grootmoeder – die van Joodse origine zijn. Geen enkel van deze documenten heeft echter betrekking op de problemen die u aanhaalde ter staving van uw asielaanvraag. Bijgevolg zijn deze documenten niet van dien aard dat ze bovenstaande conclusie kunnen wijzigen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot, K. J., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 112 863. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofd genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 25 oktober 2012.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 96 054 van 29 januari 2013 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan K. J. Het arrest genomen in hoofd van de echtgenoot van verzoekende partij luidt als volgt:

"1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Kazaks staatsburger van Joods-Oezbeekse origine (moeder van Joodse origine, vader van Oezbeekse origine). U verklaarde problemen te hebben gehad omwille van uw deels Joodse origine. Ook verklaarde uw vrouw, K. E. (...) (o.v. 6.861.949), problemen te hebben gehad omwille van haar Russische origine. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan.

U woonde in Chimkent in Kazakstan. Sinds uw kindertijd ondervond u problemen van discriminatie omwille van uw Joodse origine. Ook uw vijf kinderen kregen om die reden problemen. In 2008 raakte de Joodse origine van uw kinderen per ongeluk bekend. Uw oudste dochters D. (...) en F. (...) werden gepest op school. Ze werden uitgelachen en soms geknepen door de andere kinderen. Ook leerkrachten beledigden uw kinderen. Uw dochter D. (...) en F. (...) studeren ondertussen in Israël met een speciaal programma voor kinderen van Joodse origine. Doordat ze naar Israël vertrokken, werden uw drie andere kinderen nog meer gepest op school. Zij zijn nog te jong om met het studieprogramma naar Israël te vertrekken. In april of mei 2011 werd plots de gas- en elektriciteitstoevoer naar uw woning afgesloten door vertegenwoordigers van de regering. Hoewel u op tijd betaalde, zeiden ze "u bent Joods en u moet naar uw land Israël". U moest via allerlei instanties bewijzen dat u met alles in orde was vooraleer de toevoer na twee maanden werd hersteld. Daarbij had u nooit kindergeld ontvangen, hoewel u daar recht op had. Ook uw vrouw had problemen. Ze is van Russische origine en kreeg problemen op de markt waar ze werkte. De huur werd opgetrokken voor uw vrouw, terwijl dat niet gebeurde voor de andere marktkramers. U besloot met uw gezin te vertrekken. Op 14 augustus 2011 vertrok uw vrouw met alle kinderen behalve D. (...) (die op dat moment in Israël studeerde). Uw vrouw had al een visum kunnen bekomen. Zelf had u er nog geen, u vertrok later.

Op 19 september 2011 reisde u met een Litouws Schengenvisum naar Riga (Litouwen). Van daar reisde u per bus naar Berlijn en vervolgens via Keulen met de trein naar België. Op 19 september 2011 kwam u aan in Brussel, waar u uw gezin vervoegde.

Op 20 september 2011 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Ondertussen is uw dochter F. (...) (o.v. 6.861.949) vertrokken uit België om te studeren in Israël. Ook vernam u via een vriend in Duitsland dat er ondertussen in Kazakstan een Joodse advocaat, K. (...), werd vermoord. U vreest voor uw leven indien u zou terugkeren naar Kazakstan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw reispas met visum, treintickets (dd. 19/09/2011), uw geboortekte met apostille, huwelijksakte met apostille, uw rijbewijs, uw identiteitskaart, de geboortektes van uw vijf kinderen en van uw vrouw, uw militair boekje, twee vaderschapsaktes, de overlijdensaktes van uw beide ouders, de registratie van de geboorte van uw moeder, een attest van de ouders van uw moeder, een vragenlijst van uw vader ivm zijn werk,

het paspoort van de moeder van uw moeder, de huwelijksakte van uw ouders, de werkboekjes van uw ouders en de toelatingsdossiers van uw dochters om te mogen studeren in Israël.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op etnische problemen omwille van uw Joodse origine en de Russische origine van uw vrouw. Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u en uw vrouw deze problemen kaderden in een sfeer van algemene vervolging van niet-Kazakken in Kazakstan. Zo verklaarde uw vrouw dat er 'veel van zulke gevallen zijn' (CGVS, vrouw, dd. 3/09/2012, p. 7). Ook haalde uw vrouw een geval aan van een schooljongen van Russische origine, uit dezelfde school als uw kinderen, die in 2011 werd doodgeschoten achter de school (CGV, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 5-6). Echter, uw vrouw wist niet eens te vertellen wanneer precies (in welke maand) dit is gebeurd. Verder haalde uw vrouw de moord op een Kazakse jongen aan, doch uw vrouw wist evenmin wanneer dat zou zijn gebeurd (CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 6). Zelf haalde u dan weer de moord op een Oezbeekse schooljongen in Chimkent aan, anderhalf jaar geleden. Doch u weet de precieze datum niet te vertellen. U haalde nog aan dat dergelijk fysiek geweld constant werd getoond op het nieuws en dat meestal niet-Kazakken daarvan het slachtoffer waren (CGVS, man, dd. 12/10/2012, p. 9). Uit de informatie (documenten 1-5) waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier, blijkt echter dat er geen sprake is van veralgemeend geweld tegenover mensen van Russische of Joodse origine in Kazakstan. Bijgevolg is een persoonlijke beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk en kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u concrete bewijsstukken kan voorleggen indien u omwille van etnische vervolging daadwerkelijk niet naar uw land van herkomst kan terugkeren. Welnu, u slaagde er niet in uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Betreffende het afsluiten van de gas-en elektriciteitstoevoer enkele maanden voor uw vertrek omdat u van Joodse origine bent (CGVS dd. 3/09/2012, p. 4-5) dient te worden opgemerkt dat u hiervan niet het minste begin van bewijs voorlegt. Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat u documenten bezat waaruit blijkt dat u alles terug in orde heeft moeten brengen. Echter, u verklaarde dat u deze documenten in Kazakstan heeft achtergelaten. Ondertussen verblijft u reeds meer dan een jaar in België en blijkt u nog geen enkele poging te hebben ondernomen om deze bewijzen te verzamelen. U verklaart dat 'u er niet aan heeft gedacht en u eerder aan andere documenten dacht' (CGVS, man, dd. 12/10/2012, p. 4). U stemde er tijdens uw tweede interview bij het Commissariaat-generaal uiteindelijk mee in deze documenten alsnog naar België te proberen overbrengen en kreeg hiervoor 5 werkdagen de tijd (CGVS, dd. 12/10/2012, p. 4 en 11). Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal echter nog niets ontvangen. Bovendien moet hoe dan ook worden vastgesteld dat dit probleem slechts van tijdelijke aard was. De gas- en elektriciteitstoevoer werden afgesloten niettemin u uw rekeningen betaald had. Na twee maanden, eenmaal u had aangetoond had dat u met alles in orde was, werd de toevoer echter opnieuw hersteld (CGVS, dd. 3/09/2012, p. 5). Dit probleem is dan ook onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd.

Betreffende de opgeslagen huurprijs van het marktkraam van uw vrouw, omdat ze van Russische origine is (CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 4-5), dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen niet overeenkomen met de verklaringen van uw vrouw. Zo verklaarde u dat ze begon aan een huurprijs van 10.000 tenge per maand en dat de huursom groeide tot 100.000 tenge per maand (CGVS, man, dd. 12/10/2012, p. 7). Uw vrouw verklaarde echter dat de verhoging stopte bij 70.000 tenge omdat ze ging klagen. Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal werd uw vrouw gewezen op de tegenstrijdigheid tussen uw beider verklaringen. Hierop heeft uw vrouw, na aarzeling, verklaard dat die verhoging tot 100.000 tenge pas dateert van vlak voor jullie vertrek (CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 4). Dit is echter geen afdoende uitleg. Immers, uw vrouw verklaarde uitdrukkelijk dat de verhoging bij 70.000 tenge was gestopt nadat ze was gaan klagen (CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 4). Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat noch u, noch uw vrouw enig begin van bewijs voorlegt van een voortdurende verhoging van de huurprijs. Uw vrouw verklaarde hierover in eerste instantie, net als u, dat ze de kwitanties niet heeft meegenomen (CGVS, man, dd. 12/10/2012, p. 7; CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 4). In tweede instanties verklaarde uw vrouw echter dat ze geen kwitanties kreeg (CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 4). Het gebrek aan begin van bewijs en de inconsistente verklaringen hierover ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Verder haalde u aan dat uw kinderen op school door medeleerlingen en onderwijzend personeel gepest werden en dat er soms zelfs werd gevochten. Echter, u verklaarde, net als uw vrouw (CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 2 en 5), dat uw kinderen hierdoor geen lichamelijke letsels opliepen, maar er wel morele druk was. Hierbij verklaarde u dat u zich heeft gewend tot de directeur, waarna de kinderen zich beter begonnen te gedragen (CGVS, man, dd. 12/10/2012, p. 2). Hieruit blijkt dat u dus wel degelijk op hulp kon rekenen. Uw vrouw verklaarde wel dat het pesten nadien weer erger werd, doch dat ze zich toen

niet opnieuw heeft gewend tot de directeur. Het was namelijk vooral jullie oudste dochter die werd lastiggevalen en op dat moment vernamen jullie dat ze naar Israël kon gaan studeren. Daarom wendde ze zich niet meer tot de directeur om deze problemen aan te klagen (CGVS, vrouw, dd. 12/10/2012, p. 2). Internationale bescherming kan echter slechts worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, wat jullie in dit geval niet aannemelijk maakten.

Daarbij haalde u nog een incident aan in mei (2011) waarbij een Kazakse marktvrouw uw vrouw beledigde op de markt, aan haar haren trok en met water naar uw vrouw gooide omwille van haar origine. Behalve een blauwe plek en pijn aan haar hoofd hield uw vrouw hier geen verwondingen aan over (CGVS, man, dd. 12/10/2012, p. 5-6). Uit uw verklaringen blijkt echter dat dit een alleenstaand feit is geweest. Uw vrouw kreeg verder nooit te maken met een dergelijk incident, al waren er wel beledigingen aan haar adres omwille van haar origine (CGVS, man, dd. 12/10/2012, p. 6). Hoewel deze problemen kunnen getuigen van discriminatie zijn ze niet ernstig genoeg om te kunnen spreken van daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van Subsidiare bescherming.

Voorts verklaarde u dat u problemen had om kindergeld te krijgen. Zo verklaarde u dat ze op het kabinet de helft van het bedrag inhielden. Echter, uit uw verklaringen blijkt dat niet enkel u, als Jood, dergelijke problemen had, maar dat ook Tataren, Russen én Kazakken deze problemen kenden (CGVS, dd. 12/10/2012, p. 4). Dit getuigt van veralgemeende corruptie in uw land, zoals u ook aangaf (CGVS, dd. 12/10/2012, p. 4), doch is niet ernstig genoeg om te kunnen spreken van daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van Subsidiare bescherming.

Ten slotte, in verband met de problemen van Joden in Kazakstan sinds uw vertrek uit uw land, haalde u een moord aan op een Joodse advocaat, Kemer, waarover u vernam via een vriend in Duitsland (CGVS, dd. 03/09/2012, p. 6-7). Er dient echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte dat deze moord verband houdt met uw eigen problemen. U brengt ook geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst hetzelfde lot te wachten zou staan.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in het kader van uw asielaanvraag niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van Subsidiare bescherming.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielaanvraag (uw reispas met visum, treintickets, uw geboorteakte met apostille, huwelijksakte met apostille, uw rijbewijs, uw identiteitskaart, de geboorteaktes van uw vijf kinderen en van uw vrouw, uw militair boekje, twee vaderschapsaktes, de overlijdensaktes van uw beide ouders, registratie van de geboorte van uw moeder, attest van de ouders van uw moeder, vragenlijst van uw vader ivm zijn werk, het paspoort van de moeder van uw moeder, de huwelijksakte van uw ouders, de werkboekjes van uw ouders en de toelatingsdossiers van uw dochters om te mogen studeren in Israël) kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. Al deze documenten hebben betrekking op de identiteit van u en uw familieleden, op de studie van uw dochters, op uw reisroute of op de levensloop en werkplaatsen van uw ouders en grootmoeder – die van Joodse origine zijn. Geen enkel van deze documenten heeft echter betrekking op de problemen die u aanhaalde ter staving van uw asielaanvraag. Bijgevolg zijn deze documenten niet van dien aard dat ze bovenstaande conclusie kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: vluchtelingenverdrag). In een tweede middel voert verzoekende partij het volgende aan: "SCHENDING VAN DE ARTIKELEN 48/3, § 5, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15/12/1980 – Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29/07/1991 – Schending van het principe van het voordeel van de twijfel waarvan de asielaanvrager van moet kunnen genieten – Gedeeltelijke en verkeerde lezing van de CEDOCA-documenten behouden in het administratief dossier van de verzoeker – Gebrek aan in het beschouwing nemen van het gebrek aan een werkelijke contradictie tussen de verklaringen van de verzoeker gedurende zijn twee audits nabij het CGVS alsook het gebrek aan contradictie tussen de verklaringen van de verzoeker en deze van zijn echtgenote – Gebrek aan motivatie van de weigering tot het verlenen van de subsidiaire bescherming zoals gedefinieerd door het artikel 48/4, § 2, a, b en c van de wet van 15/12/1980."

De Raad oordeelt dat door de samenhang van voormelde middelen deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. Waar verzoekende partij de schending van de formele motiveringsplicht inroept, vergezeld van een theoretische uiteenzetting over de formele en de materiële motiveringsplicht, merkt de Raad op dat aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het tweede middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij erop wijst dat de lengte van de motivering proportioneel dient te zijn tot het belang van de beslissing, stelt de Raad vast dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift louter beperkt tot deze vermelding, zonder aan te tonen dat en waarom dit in casu het geval zou zijn.

2.2.4.1. Verzoekende partij geeft een theoretische uiteenzetting met betrekking tot het vluchtelingenverdrag en het objectieve en subjectieve element van een gegronde vrees voor vervolging en komt tot de conclusie dat er gevallen kunnen zijn waarin het louter behoren tot een etnische, sociale of godsdienstige groep, rekening houdend met de specifieke omstandigheden waarin deze groep zich bevindt, de vrees om te worden vervolgd, rechtvaardigt. Verzoekende partij betoogt dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met deze elementen en principes. Verwerende partij trekt diens identiteit niet in twijfel, weerlegt niet dat verzoekende partij van Joodse afkomst zou zijn, weerlegt niet op geldige wijze de door haar ingeroepen elementen van vrees tot vervolging, in de zin van artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag en van het artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, waarbij verzoekende partij kort een overzicht geeft van haar asielproblematiek, houdt op geen enkele manier rekening met de informatie-elementen, nochtans behouden in het CEDOCA-document gevoegd aan het administratief dossier van verzoekende partij, welke duidelijk blijken geven van het feit dat de minderheden, met name de etnische minderheden, het slachtoffer zijn van discriminaties, die, genomen in hun geheel, een vervolging kunnen inhouden in de zin van het vluchtelingenverdrag, doet in de bestreden beslissing geen enkele verwijzing dan ook naar de pertinente bronnen die ze zou gebruiken om de bestreden

beslissing te trachten te motiveren, zich tevreden stellend met een summier overzicht van bepaalde elementen behouden in het CEDOCA-document gevoegd aan het administratief dossier, maar zonder te verduidelijken welke informatie-elementen van toepassing zouden zijn op verzoekende partij en weerlegt niet op geldige wijze de mogelijkheid voor verzoekende partij om zware aantastingen te ondergaan, zoals gedefinieerd in de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.2.4.2. De Raad wijst er vooreerst op dat het geven van een louter theoretische uiteenzetting niet afdoende is om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de definitie van het vluchtelingenverdrag dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus dient immers in concreto te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij met dergelijke theoretische uiteenzetting in gebreke blijft.

Ook het louter aanhalen van een vrees voor vervolging volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees voor vervolging dient immers in concreto te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij eveneens in gebreke blijft. Verder wenst de Raad in dit verband op te merken dat het tot de taak van de asielzoeker zelf behoort om aan te tonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Het komt verwerende partij of de Raad dus niet toe om de door verzoekende partij voorgehouden vrees voor vervolging/het lopen van een reëel risico op ernstige vervolging te "weerleggen".

De Raad beaamt dat verwerende partij de identiteit van verzoekende partij niet in twijfel trekt. Het feit dat iemands identiteit bewezen wordt geacht, betekent echter niet automatisch dat de vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade als aannemelijk wordt beschouwd.

Wat betreft het verweer van verzoekende partij dat verwerende partij op geen enkele manier rekening houdt met de informatie in het administratief dossier en geen enkele verwijzing doet naar de pertinente bronnen die ze zou gebruiken om de bestreden beslissing trachten te motiveren, oordeelt de Raad dat dit geen hout snijdt, aangezien de bestreden beslissing uitdrukkelijk het volgende motiveert: "Uit de informatie (documenten 1-5) waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier, blijkt echter dat er geen sprake is van veralgemeend geweld tegenover mensen van Russische of Joodse origine in Kazakstan."

2.2.5.1. Wat betreft de motivering van verwerende partij dat er geen sprake is van een algemene vervolging van niet-Kazakken in Kazachstan, haalt verzoekende partij aan dat verwerende partij zich enkel grondt op een rapport opgesteld door het Amerikaanse staatsdepartement om de mogelijkheid ter zijde te schuiven voor verzoekende partij en haar familie dat zij slachtoffer zijn geweest van discriminaties/vervolgingen, terwijl hierin nochtans staat dat er positieve discriminatie was ten gunste van etnische Kazakken wat de tewerkstelling voor functies op hoog niveau binnen de overheid betreft en dat minderheden etnische vooroordelen en vijandigheid ervoeren, geconfronteerd werden met beledigingen, vernederingen of andere vergripen en werden gediscrimineerd bij tewerkstelling en jobbehoud (administratief dossier, stuk 18, landeninformatie, deel 1, p. 30). Onder verwijzing naar de documenten van het administratief dossier en naar een rapport van Amnesty International, als bijlage gevoegd bij het verzoekschrift, betoogt verzoekende partij dat men bij het lezen van deze documenten niet anders kan dan vaststellen dat, in tegenstelling tot wat verwerende partij beschouwd in de bestreden beslissing, er wel degelijk discriminaties in Kazachstan bestaan ten aanzien van etnische minderheidsgroepen. Verzoekende partij meent dat deze informatie-elementen dus geenszins in contradictie komen met de verklaringen van verzoekende partij en eerder van aard zijn om de waarachtigheid van de verklaringen van verzoekende partij te verhogen.

2.2.5.2. De Raad stelt vast dat verwerende partij nergens in de bestreden beslissing ontkent dat er discriminaties bestaan ten aanzien van etnische minderheidsgroepen. De Raad merkt evenwel op dat een discriminerende behandeling op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat er sprake is van een ernstige aantasting van fundamentele mensenrechten waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Dit zal het geval zijn wanneer de handelingen leiden tot een wezenlijke beperking van de bestaansmogelijkheden, van de mogelijkheid om een beroep uit te oefenen, een godsdienst te belijden, de toegang tot onderwijsvoorzieningen enz. (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 54).

Dat er in Kazachstan sprake zou zijn van dergelijke systematische en ingrijpende discriminatie ten aanzien van niet-Kazakken vindt geen steun in de landeninformatie. Weliswaar wordt er inderdaad positief gediscrimineerd ten gunste van etnische Kazakken wat betreft de tewerkstelling voor functies op hoog niveau binnen de overheid (administratief dossier, stuk 18, landeninformatie, deel 1, p.30). Dit impliceert echter niet dat het voor niet-Kazakken onmogelijk is om in andere functies bij de overheid of elders op de arbeidsmarkt actief te zijn. Leden van minderheidsgroepen stelden dat voor wat betreft de private arbeidsmarkt er een klimaat was van relatieve gelijkheid en niet-discriminatie (administratief dossier, stuk 18, landeninformatie, deel 3, p. 2). In ieder geval blijkt uit de landeninformatie geenszins dat niet-Kazakken ervan worden weerhouden een beroep uit te oefenen. Specifiek wat betreft etnische Russen blijkt zelfs dat sommige etnische Russen zich komen vestigen in Kazachstan omdat ze daar een betere kans op werk zien (administratief dossier, stuk 18, landeninformatie, deel 5, p. 8). Wat betreft het onderwijs voor etnische minderheden, kan bovendien worden vastgesteld dat de overheid positieve maatregelen heeft genomen om scholen voor etnische minderheden te ondersteunen. Ook voor wat betreft de toegang tot diensten beschreven leden van minderheidsgroepen dat er in het algemeen niet gediscrimineerd werd (administratief dossier, stuk 18, landeninformatie, deel 3, p. 2).

De landeninformatie meldt verder dat er wel incidenten plaatsvonden waarbij etnische spanningen geleid hebben tot gewelddadige aanvallen op minderheidsgroepen. Echter, dergelijke incidenten komen slechts sporadisch voor waardoor er geen sprake is van aanhoudend interetnisch geweld (administratief dossier, stuk 18, landeninformatie, deel 3, p. 3).

De Raad ziet verder niet in hoe de verwijzing naar het door verzoekende partij aangebrachte rapport van Amnesty International – en meer bepaald naar volgend fragment: “bleef de vrijheid van religie strict omkaderd en de religieuze minderheden hebben zich beklaagd, dit jaar nog, van het doelwit te zijn van laster vanwege de politie en de lokale autoriteiten. (...)” – de motivering van de bestreden beslissing in een ander daglicht kan stellen, daar het rapport enkel spreekt over voorvallen ten aanzien van moslims, wat dan ook geenszins aantoonde dat er systematische en ingrijpende discriminaties zouden zijn ten aanzien van personen met een Russische of Joodse origine.

De Raad oordeelt derhalve dat verwerende partij terecht besloot dat het loutere feit te behoren tot de Russische of Joodse origine niet volstaat om de status van vluchteling te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en dat een individueel onderzoek zich opdringt waarbij de voorgehouden vrees in concreto dient te worden aangetoond, waardoor een loutere verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet voldoende is.

2.2.6.1. Nopens het gebrek aan voorgelegde bewijzen ter ondersteuning van haar asielaanvraag, betoogt verzoekende partij dat het totaal onmogelijk is voor haar van blij te geven door middel van pertinente documenten dat zij, haar echtgenote en haar kinderen het slachtoffer zijn geweest van scheldpartijen, van discriminaties in het kader van de toelevering van gas en elektriciteit en van discriminaties en plagerijen op de markt waarop haar echtgenote werkte, aangezien er geen enkel document bestaat wat dit betreft. Wat betreft het voorleggen van documenten aangaande de onderbreking van de toelevering van gas en elektriciteit, stelt verzoekende partij bovendien “dat het waarschijnlijk extreem moeilijk is” voor haar om deze documenten te bekomen.

2.2.6.2. Vooreerst benadrukt de Raad nogmaals dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker zelf berust die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de asielzoeker aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Daarom moeten door hem in de mate van het mogelijke stavingstukken of overtuigende elementen worden aangebracht (RvS 17 december 2003, nr. 126.529). Aangezien het om essentiële stukken gaat die de kern van het asielrelaas van verzoekende partij betreffen – immers hebben verzoekende partij en haar familie hun land verlaten omwille van de verschillende voorgehouden plagerijen en discriminaties – is het niet kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal om te verwachten dat verzoekende partij een ernstige inspanning onderneemt om de nodige stavingstukken te verzamelen.

Aangaande het verweer van verzoekende partij dat er geen enkel document bestaat wat betreft de scheldpartijen, plagerijen en discriminaties, oordeelt de Raad dat dit betoog flagrant strijdig is aan de door haar desbetreffend afgelegde verklaringen bij het gehoor op het Commissariaat-generaal waardoor het ongeloofwaardig bevinden van het voorgehouden asielrelaas enkel wordt bevestigd. Verzoekende partij antwoordt immers op de vraag of zij documenten heeft van het terug in orde brengen van de afgesloten gas- en elektriciteitstoevoer, het volgende: “Nee, ik heb dat thuis in Kazachstan achtergelaten, in ons huis (...)” (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 12/10/2012, p. 4). Vervolgens stelt verzoekende partij tijdens haar verhoor dat ze zal proberen de documenten te laten

overkomen naar België. Ook in haar verzoekschrift spreekt verzoekende partij zichzelf tegen, daar ze inzake de documenten in verband met afsluiting van de gas- en elektriciteitstoevoer stelt dat “het waarschijnlijk extreem moeilijk” is voor haar om deze documenten te bekomen. Betreffende dit laatste argument, merkt de Raad bovendien op dat verzoekende partij geen enkele blijk geeft van enige poging ondernomen te hebben om deze documenten te bekomen, hetgeen een houding is die niet van een asielzoeker verwacht wordt. De bewijslast berust immers, zoals reeds aangehaald, bij de asielzoeker zelf die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Van verzoekende partij kan dan ook verwacht worden dat zij minstens concrete inspanningen zou doen om de documenten te bekomen. In verband met de opgeslagen huurprijs van het marktkraam, verwijst de Raad naar de door verwerende partij vastgestelde inconsistente verklaringen van de echtgenote van verzoekende partij betreffende het bestaan van documenten hieromtrent. Eerst verklaarde ze dat ze de kwitanties niet heeft meegenomen, maar vervolgens verklaarde ze dan weer dat ze geen kwitanties gekregen had. Deze opmerkelijke contradicties tussen de verklaringen op het Commissariaat-generaal en voormeld verweer ondermijnen derhalve verder de geloofwaardigheid van het beweerde asielrelaas.

2.2.7.1. Volgens verzoekende partij beschouwt verwerende partij ten onrechte dat haar problemen geen zwaarwichtig karakter zouden bevatten opdat er sprake zou zijn van een vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag.

Verzoekende partij stelt dat het Commissariaat-generaal op deze manier de principes behouden in de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen naast zich neerlegt, waarin nochtans verduidelijkt wordt dat een aanvrager van het statuut van vluchteling het voorwerp kan uitgemaakt hebben van verschillende maatregelen, die, op zich, geen vervolgingen uitmaken (bijvoorbeeld verschillende vormen van discriminatie) en die in sommige gevallen begeleid gaan van andere negatieve omstandigheden (bijvoorbeeld een algemeen onveiligheidsklimaat in het land van oorsprong). In dergelijke gevallen kunnen de verschillende betrokken elementen, wanneer samengenomen, bij de aanvrager een geestestoestand oproepen die redelijkerwijze het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van “cumulatieve gronden” rechtvaardigt.

Wat betreft de voorgehouden arbitraire onderbreking van de toelevering van gas en elektriciteit, stelt verzoekende partij dat zij dit ten juiste titel als een discriminatie beschouwt gezien de informatie over de situatie van de etnische minderheden in Kazachstan en dat dit bovendien kan worden aangevoeld als zijnde een vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag, gezien de algemene context van minderheden in Kazachstan. Verzoekende partij haalt hiernaast aan dat er door verwerende partij geen enkele contradictie werd vastgesteld tussen de verklaringen van verzoekende partij en haar echtgenote inzake de onderbreking van de toelevering van gas en elektriciteit en dat dit dient te worden beschouwd als een indicatie van de waarachtigheid en de credibiliteit van de verklaringen van verzoekende partij.

Wat betreft de andere problemen, met name de opgeslagen huurprijs van het marktkraam van de echtgenote van verzoekende partij, de ondervonden problemen door de kinderen van verzoekende partij op school en de problemen om kindergeld te krijgen, beperkt verzoekende partij zich tot een verwijzing naar bovenstaand principe uit de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen en de stelling dat uit hetgeen vooraf gaat voortvloeit dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is op deze punten.

2.2.7.2. De Raad wijst erop dat “vervolging” in de zin van het vluchtelingenverdrag een voortdurende of systematische schending van mensenrechten veronderstelt, die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhoudt en tegen dewelke een staat niet wil of niet kan beschermen (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 101, e.v. en UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1979, 51) en dit omwille van iemands ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

Verder herhaalt de Raad dat een discriminerende behandeling op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat er sprake is van een ernstige aantasting van fundamentele mensenrechten waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Dit zal het geval zijn wanneer de handelingen leiden tot een wezenlijke beperking van de bestaansmogelijkheden, van de mogelijkheid om een beroep uit te oefenen, een godsdienst te belijden, de toegang tot

onderwijsvoorzieningen enz. (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 54).

Daar waar verzoekende partij zich beperkt tot de loutere herhaling van zijn standpunt dat er wel degelijk sprake is van discriminaties die kunnen worden aangevoeld als zijnde een vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag, wijst de Raad erop dat een loutere handhaving van verzoekers persoonlijk standpunt geen weerlegging inhoudt van de motieven van de bestreden beslissing. Het komt aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij met voorgaand verweer in gebreke blijft. Waar verzoekende partij zich bovendien beroept op de algemene context van minderheden in Kazachstan, verwijst de Raad naar de uiteenzetting onder het punt 2.2.5.2., waar gesteld werd dat er geen sprake is van algemene vervolging ten aanzien van niet-Kazakken in Kazachstan. Met dit verweer slaagt verzoekende partij er derhalve niet in op een voldoende concrete manier aan te tonen dat zij het slachtoffer is of kan worden van een persoonlijke en systematische vervolging, dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet betreffende de subsidiaire bescherming.

Waar de Raad het asielrelaas van verzoekende partij en haar echtgenote analyseert, stelt deze vast dat het Commissariaat-generaal terecht oordeelt dat hun problemen geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden. Dienaangaande verwijst de Raad naar hetgeen verwerende partij uiteenzet in haar nota met opmerkingen: "Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoekende partij niet aannemelijk kan maken dat zijn familie het slachtoffer is van systematische discriminatie. Zo blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn gas –en elektriciteitstoevoer opnieuw hersteld werden zodra aangetoond was dat alle rekeningen betaald waren, dat de schoolkinderen zich beter gedroegen tegenover verzoekers kinderen nadat verzoeker de schooldirecteur had aangesproken over pesterijen en dat niet alleen verzoeker maar ook Tataren, Russen en Kazachen hetzelfde probleem kenden dat ze (wegens de heersende corruptie bij de overheid) slechts de helft van het kindergeld ontvingen." De Raad sluit zich aan bij deze motivering.

Waar verzoekende partij specifiek inzake de motivering omtrent de onderbreking van de gas- en elektriciteitstoevoer nog opmerkt dat er op dit punt geen tegenstrijdigheden werden vastgesteld, stelt de Raad vast dat dit argument irrelevant is, daar dergelijke vaststelling niet belet dat verwerende partij oordeelt dat de tijdelijke onderbreking van de gas- en elektriciteitstoevoer niet beschouwd kan worden als een daad van vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag.

2.2.8.1. Verder betwist verzoekende partij de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van verzoekende partij en haar echtgenote in verband met de prijs van verhuur van de plaats op de markt waar de echtgenote van verzoekende partij werkte. Verzoekende partij stelt dat het feit dat haar echtgenote zich slecht heeft uitgedrukt met betrekking tot het bedrag van de laatste huur niet volstaat om te beschouwen dat de verklaringen van verzoekende partij en van haar echtgenote contradicties zouden bevatten.

2.2.8.2. De Raad wijst erop dat het louter stellen dat de echtgenote van verzoekende partij zich "slecht heeft uitgedrukt" betreffende de prijs van verhuur niet van aard is om de vaststellingen van de verwerende partij dienaangaande in een ander daglicht te stellen. Verzoekende partij onderneemt geen enkele poging in haar verzoekschrift om de tegenstrijdige verklaringen te verklaren of om te verduidelijken op welke manier ze zich slecht heeft uitgedrukt, zodat de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing onverminderd overeind blijft.

2.2.9. Gelet op voorgaande vaststellingen, mist het argument dat verzoekende partij ter inleidende titel aanhaalde, namelijk dat verwerende partij op geen enkele gemotiveerde manier de door verzoekende partij ingeroepen gegronde vrees voor vervolging weerlegt, dan ook feitelijke grondslag.

2.2.10. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift de schending van het principe van het voordeel van de twijfel opwerpt, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielrelaas in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.11. Uit de vaststelling dat er heden in Kazachstan geen sprake is van een algemene vervolging ten aanzien van personen van niet-Kazakse origine en uit de vaststelling dat verzoekende partij er niet in slaagt aan te tonen dat de problemen van haar en haar gezin zwaarwichtig genoeg zijn om als

vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag te worden beschouwd en er bovendien niet in slaagt haar asielrelaas aannemelijk te maken gezien de vastgestelde tegenstrijdigheden en het gebrek aan voorgelegde bewijzen, kan verwerende partij terecht besluiten dat er in hoofde van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet aanwezig is.

2.2.12. Inzake het verwijt dat de bestreden beslissing geen specifieke motivering zou bevatten omtrent de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dient te worden opgemerkt dat uit deze beslissing duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing besloot tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn. De Raad meent derhalve dat verwerende partij terecht kon besluiten dat er in hoofde van verzoekende partij evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet aanwezig is.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Kazachstan een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert. In hoofde van verzoekende partij kan derhalve evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet worden in aanmerking genomen.

2.2.13. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.“

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

mevr. K. VERHEYDEN,

De griffier,

K. VERHEYDEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

J. BIEBAUT